

1. neděle adventní 29. 11. 2020 sbor Krč

na zač.: „Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách. Ved' mne cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása, každodenně skládám svou naději v tebe“ (Žalm 25,4-5).

Před liturgickou modlitbou doznání vin všichni společně Žalm 25,1 – 11

„Od věků se něco takového neslyšelo, k sluchu neproniklo, oko nespatriilo, že by jiný bůh, mimo tebe, Hospodine, učinil něco pro toho, kdo na něj čeká. Zasazuješ se o toho, kdo s radostí koná spravedlnost, zasazuješ se o ty, kdo na tebe pamatují na tvých cestách“ (Izajáš 64,3 – 4).

1K 1,3 – 9

Mk 13,32 – 37

/ verš k obětování: Žd 7,26 – 27; verš k požehnání: 2Pt 3,14 – 15a /

„Od věků se něco takového neslyšelo, k sluchu neproniklo, oko nespatriilo, že by jiný bůh, mimo tebe, Hospodine, učinil něco pro toho, kdo na něj **čeká.**“

Sestry a bratři, milé děti,

vstoupili jsme dnes do úžasného a tajemného času předvánočního – do adventu, kdy smíme **čekat** – očekávat příchod (adventus) svého Pána. Letos na to máme tři a půl týdne – na duchovní přípravu na vánoční svátky. O Vánocích nejen vzpomínáme na betlémskou jedinečnou událost a radujeme se z narození Ježíše – z příchodu Boha Hospodina na naši zem. O Vánocích se má Ježíš Kristus narodit znovu pro nás, v nás – v našem srdci, má vstoupit do našeho života – do mého, do tvého života!

„Od věků se něco takového neslyšelo, že by jiný bůh učinil něco pro toho, kdo na něj čeká.“ Bůh Hospodin učinil něco velikého, nepředstavitelného, neuvěřitelného! Vtělil se v člověka Ježíše z Nazaretu a žil tady na zemi, v našem porušeném světě s námi lidmi; prožíval se vším všudy ten náš nelehký, strastiplný, nemocemi a smrtí poznamenaný život. A od té doby tu naši slabost, zranitelnost, ubohost nese s námi! Protože to prožil, zakusil, protrpěl sám na vlastním těle i na duši. To by žádný jiný bůh neudělal. O tom svědčí už prorok 8. stol. př. Kr. Izajáš. A ve své víře – důvěře v Hospodina vypovídá o něm:

Zasazuješ se o toho, kdo s radostí koná spravedlnost, zasazuješ se o ty, kteří na tebe pamatují na tvých cestách. Náš Bůh se stále namáhá, pracuje, zasazuje se o ty, kteří na něho ve svém životě pamatují a čekají na něho.

Čekejme na něho, důvěřujme, že i pro nás – pro každého z nás stále něco dělá; a současně využijme adventní čas pro konání dobra a spravedlnosti – dokonce s radostí máme konat spravedlnost! A snažme se hledat Boží cesty a chodit po nich – snažme se stále hledat a pracně nalézat ty Boží cesty – kudy nás Bůh vede k sobě, za sebou, a ke službě druhým lidem.

Přeji vám klidný a požehnaný adventní čas!

/Jindřiška Buttová 29. 11. 2020/